

lované, že vláda nemůže smlouvou omeziti výkon své suverenní moci, nelze přihlídnouti, neboť by to znamenalo vyloučení práva vlády ujednávatí platné závazky. Jiná je však otázka, zda žalobce má právo na *náhradu škody*. Tu by bylo nutno především zjistiti, že žalobce skutečně škodu utrpěl. Přihlížeje k dané hospodářské situaci, vytvořené platným zákazem vývozu zlata a obchodování se zlatem, dochází nejvyšší soud k přesvědčení, že žalobci žádná škoda nenastala a není tedy oprávněn požadovati ani plnění ve zlatě, ani devalvační příplatek. Kupní síla dolaru dřívějšího se rovná kupní síle dolaru dnešního a byl by tedy žalobce bezdůvodně obohacen, kdyby žalobě bylo vyhověno. Dr. Kubeš.

KONVERSE CENNÝCH PAPÍRŮ V NĚMECKU. Prvním krokem ke konverzi cenných papírů v Německu bylo vydání zákona ze dne 24. ledna 1935, jímž byla umožněna konverse hypotekárních zástavních listů a komunálních obligací. Zákonem ze dne 27. února 1935 byla pak tato akce rozšířena i na dlužní úpisy a pokladniční poukázky zemí, okresů, obcí a účelových svazů. Podle obou zákonů mohou dlužníci nabídnouti věřitelům snížení úrokové míry u cenných papírů, zúročitelných nejméně 6%, na 4½% ročně s účinností od 1. dubna 1935. Věřitelé, kteří nabídku přijmou, mají nárok na odškodnění jednou pro vždy ve výši 2% jmenovité hodnoty papíru. Nabídka dlužníků platí za přijatou, nebyla-li do deseti dnů odmítnuta.

Touto zákonnou presumcí přispělo se velmi podstatně ke zdaru konverzní akce, jež — jak v důvodových zprávách je uváděno — měla být provedena bez jakéhokoli nátlaku. Ve skutečnosti byla však učiněna řada opatření, jimiž bylo volné rozhodování věřitelů téměř vyloučeno; zejména byly nekonvertované papíry vyloučeny ze znamenání na německých bursách a v tisku, radiu i jednotlivých přednáškách bylo přijetí konverse označováno za národní povinnost, již se nelze bezstrestně vyhnouti. Konverzní akcí byly postiženy cenné papíry v úhrnné hodnotě cca 10 miliard marek. Dr. Kubeš.

III. MEZINÁRODNÍ SJEZD SPOŘITELNÍ V PAŘÍŽI. Ve dnech 20. až 25. května t. r. bude konán v Paříži III. mezinárodní sjezd spořitelní, na jehož pořadu jsou některé aktuální otázky, týkající se spoření a spořitelnictví, jako školní spoření, úroková politika spořitelen, záruka hypotečních zápůjček, spoření a pojištění, spořitelny a krise. Se sjezdem bude též spojena oslava desetiletého trvání Mezinárodního ústavu spořitelního v Miláně, který sdružuje na 10.000 spořitelních ústavů a svazů z celého světa a je určen propagaci spořivosti a studiu spořitelních otázek. Byl založen v roce 1925 v Miláně, v sídle největší spořitelny světa (Spořitelny lombardských provincií), jako jeden z výsledků I. mezinárodního sjezdu spořitelen, konaného v roce 1924 u příležitosti stého výročí založení této milánské spořitelny. II. mezinárodní sjezd byl pořádán v roce 1929 v Londýně. Jednací řečí III. sjezdu jsou francouzština a angličtina, avšak debaty jest možno vésti též v jazycích států, vyslavších určitý značnější počet delegátů; je to zatím italština, němčina, španělština, polština a čeština. rk.

MEZINÁRODNÍ KONGRES PRO TRESTNÍ PRÁVO A VĚZEŇSTVÍ. Doba kongresu byla stanovena na dny od 19. do 24. srpna 1935 v Berlíně. Bude zahájen v pondělí dne 19. srpna dopoledne. Kongresových prací mohou se zúčastniti zejména delegáti vyslaní vládami, členové ústavních zastupitelstev, členové akademií, vysokoškolští profesori a docenti, vyšší úředníci ministerstev, vyšší úředníci vězeňské správy, členové soudů, obhájci ve věcech trestních, delegáti a členové spolků pro trestní právo a spolků pro péči o vězně a osoby vědecky činné v oboru trestního práva a vězeňství.

Přípravný sjezdový výbor tvoří členové Mezinárodní komise pro trestní právo a vězeňství, jejímž zvláštním úkolem je organisování těchto mezinárodních sjezdů. Kongres dělí se na čtyři sekce, podle povahy otáz-

zek položených na pořad sjezdu, totiž: 1. sekce: zákonodárství; 2. sekce: správa; 3. sekce: prevence; 4. sekce: mladiství. Mezinárodní komise pro trestní právo a vězeňství pověřila zpravodajstvím o těchto otázkách vybrané osoby k tomu konci, aby byla připravena diskuse v sekcích. Tyto přípravné práce budou zaslány všem účastníkům, kteří zaplatí svůj příspěvek, a to pokud to bude možné, ještě před zahájením kongresu. Rovněž jim bude zaslán jeden exemplář Sjezdových zápisů, jakmile vyjdou.

Sjezdový příspěvek činí 25 švýc. franků; osoby, které mají právo účastnit se kongresu, mohou se přihlásiti a zaslati příspěvek na adresu: Walter Arlt, ministerstvo spravedlnosti, Wilhelmstrasse 65, Berlin W. 8. Bližší informace podá ministerstvo spravedlnosti v Praze (Dr. Jadrníček).
Úř.

REDAKČNÍ RADA brněnská konala schůzi dne 16. dubna 1935 na práv. fakultě za předsednictví doc. dra Neubauera. Zúčastnili se jí kolegové doc. dr. Kubeš, dr. Stránecký, Skorkovský, dr. Koukal, Míša, dr. Keperť, dr. Uhde, dr. Geigerová. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: směrnice pro další příspěvky a vydávání časopisu. Nato rozpráveno o nových námětech na reformu právnického studia a uvažováno o tom, věnovati jim v dalších číslech pozornost. Probrán obsah posledního čísla a sestaveny příspěvky čísla osmého.

Literatura

UNIV. PROF. DR. JAROSLAV KALLAB: *Trestní právo hmotné platné v zemi české a moravskoslezské. (Část obecná i zvláštní.)* — Vysok školské rukověti. Řada spisů právnických a hospodářských. Svazek 2. V Praze 1935. Vydal Melantrich A. S. v Praze. Stran 337. — Přední kriminolog československý a jeden z nejhlubších právních filosofů podává zde v přesné a ušlechtilé formě své poznatky v oboru trestního práva. Erudice autorova, zejména ve filosofii a právní filosofii, kultivovanost jeho ducha, bystrost postřehu, schopnost výrazová a konečně opravdová svědomitost, s níž spisovatel přistupoval k práci, spojily se, aby vytvořily dílo, na něž i prof. Kallab sám může býti hrdým.

Práce se skládá ze dvou knih: Kniha první obsahuje část obecnou, kniha druhá část zvláštní.

V obecné části, v úvodě pojednává K. především o pojmu *kriminologie*, již rozumí soubor poznatků, vztahujících se na zločin, trestní proces a trest, při čemž zdůrazňuje, že nelze zde mluvit o nějaké jednotné vědě, poněvadž běží jak co do předmětu tak i co do metody o poznatky podstatně se lišící. Akcentuje immanentně-právní hledisko, rozlišuje dvojí základní druh poznatků kriminologických: poznatky přírodovědné a poznatky právnické. Po té podává charakteristiku kriminální antropologie, sociologie, kriminalistiky a kriminální politiky a, opíraje se o dokonalou znalost obecné filosofie, skvělým způsobem vylučuje podstatu t. zv. trestních teorií. Upozorňuje zde na Kallabovo stanovisko k problému determinismu a indeterminismu, kde ukazuje, že tento rozdíl znamená rozdíl v předpokladech — nikoliv ve zjevech — s nimiž přistupujeme k předmětu svého zkoumání, a dále na mistrný důkaz, že spor mezi klasickým a pozitivistickým směrem v teorii trestního práva je důsledkem metodické nejasnosti, totiž nedostatečného rozlišování poznatků právnických, politických a sociologických. — V kapitole, věnované vědě o trestním právu, jejímu předmětu a rozčlenění, vytyčuje *vědu trestního práva* jako vědu, jež se snaží sloučiti v myšlenkovou jednotku (logický systém) poznatky o tom výseku právního řádu, jenž vymezuje zločin jako skutkovou podstatu, s níž za určitých formálních podmínek, procesem stanovených, slučuje trest jako právní následek, při čemž ovšem zločin nelze